

БЪЛГАРСКИ ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ
изх. № 168
..... 25.04.2020
УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ

ДО
ПРОФ. Д-Р ПЕТКО САЛЧЕВ
УПРАВИТЕЛ НА НЗОК

Относно: Предложение за издаване на съвместно указание по прилагане на НРД за МД 2020-2022

УВАЖАЕМИ ПРОФ. САЛЧЕВ,

Със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. се прави изменение и допълнение в чл. 138а от Кодекса на труда, като се създава нова ал. 2, съгласно която в предприятието или в негово звено работодателят може да установи за целия период на обявено извънредно положение или за част от този период **непълно работно време** за работниците и служителите, които работят на пълно работно време.

Съгласно чл. 262, ал. 1, т. 6 и чл. 268, ал. 1, т. 17 от НРД за МД 2020-2022 г. неразделна част от индивидуалния договор между изпълнителите на болнична медицинска помощ и НЗОК е Приложение № 1, в което се вписват всички лекари на основен трудов договор. Чл. 364, ал. 1 от НДР за МД предвижда, че не се допуска заплащане на дейност за оказване на болнична медицинска помощ, извършена от лекар, който **не е посочен в приложение № 1 като специалист на основен трудов договор.**

Основен трудов договор по смисъла на §1, т. 7 трудовият договор, сключен за определен или неопределен период от време **на пълно работно време, установено за съответната длъжност.**

При преминаване на непълен работен ден на служители, които са включени в Приложение № 1, ще отпадне основанието за включването им в приложението, съответно ще доведе до изключване на същите от приложението и незаплащане на отчетените КП от тях. Нещо повече, в случай, че след отпадането им от Приложение №1 не са налице достатъчно лекари, според изискванията на съответната КП за сключване на договор, то РЗОК ще прекрати договора на лечебното заведение по тези клинични пътеки, по които не е достатъчен броят на лекарите, включени в Приложение № 1 за сключване на договор и за изпълнение на конкретни КП.

Налице е противоречие между изискванията на НРД и въведените възможности в чл. 138а, които водят до невъзможност за лечебните заведения - работодатели да се възползват от предоставената от извънредното законодателство възможност. В същото време

изискването за работа на пълен работен ден по принцип е въведено, за да се осигури диагностично-лечебният процес и за да се избегне възможността един лекар да изпълнява КП на много места. В случая обаче - за срока на извънредното положение тези рискове няма да са налице, още повече, че притокът на пациенти в болниците е силно намален, а трябва да се запазят работните места, да се съхрани бюджетът на ЛЗ, но без това да повлияе върху договора със съответните изпълнители на болнична медицинска помощ.

Предвид изложеното Ви предлагам, на основание чл. 3 от НРД за МД, да издадем съвместно указание, че за срока, в който работодател - лечебно заведение за БП е въвел непълно работно време за част от своите служители по реда на чл. 138а от КТ, няма да се прилагат последиците на цитираните по-горе разпоредби от НРД.

С УВАЖЕНИЕ,
Д-Р ИВАН МАДЖАРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА БЛС

